

Sygn. akt IX Ka 1854/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogna Kuczyńska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2014 r.

sprawy **M. T.**

obwinionego o wykroczenie z art.86 § 1 kw w zw. z art.22 ust.4 ustawy PRD

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 30 września 2013r. sygn. akt VII W 50/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżyciela posiłkowego M. Ś. na rzecz Skarbu Państwa 110 (sto dziesięć) złotych tytułem kosztów postępowania, w tym 60 (sześćdziesiąt) złotych opłaty.

Sygn. akt. IX Ka 1854/13

UZASADNIENIE

M. T.został obwiniony o to, że w dniu 17 lipca 2012 roku w m. D., pow. (...)woj. (...), jako kierujący samochodem marki C.o nr rej. (...), spowodował zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego w ten sposób, że wykonując manewr skrętu w lewo, nie upewnił się co do tego, że jest wyprzedzany przez samochód osobowy marki V. (...)o nr rej. (...), w wyniku czego doszło do zderzenia obu pojazdów,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust 4 ustawy PRD.

Wyrokiem z 30 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Jędrzejowie uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżyciel posiłkowy M. Ś., który zaskarżył wyrok w całości.

Skarżący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że M. T. nie spowodował kolizji drogowej. M. Ś. zmotywował, że wykonywał manewr wyprzedzania prawidłowo, dozwoloną prędkość przekroczył nieznacznie – według biegłego jechał z prędkością 70 km/h, a to M. T. zjechał mu drogę wykonując nieprawidłowy skręt w lewo. Skarżący podniósł również, że nie zaproponował M. T. zapłaty 1000 złotych za szkodę.

Skarżący wniósł o uchYLENIE zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

W toku prawidłowo przeprowadzonego przewodu sądowego Sąd Rejonowy zgromadził wszystkie dowody niezbędne dla rozstrzygnięcia. Dowody te poddał wnikliwej i wszechstronnej analizie, a swoje stanowisko należycie umotywował w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Wskazał w nim szczegółowo, którym dowodom dał wiarę i dlaczego, a którym i na jakiej podstawie – cech wiarygodności odmówił. Obwiniony i oskarżyciel posiłkowy przedstawili w sprawie odmienne wersje zdarzenia, które zostały zweryfikowane przez Sąd za pomocą opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego. W swej opinii biegły uwzględnił obiektywne materialne ślady kolizji, w tym uszkodzenia obu pojazdów, zabezpieczone na miejscu zdarzenia ślady zarysowania koła samochodu C. i pole pokryte odłamkami szkła. Biegły przeprowadził rekonstrukcję zdarzenia wnioskując, że nie można wykluczyć przypadku, że gdy M. T. rozpoczął „fizycznie” skręt w lewo kierujący samochodem V. znajdował się poza polem jego widzenia i uznał za wysoce prawdopodobną sytuację, w której – gdy obwiniony przystępował do skrętu w lewo w kierunku miejscowości L., samochód V. znajdował się poza polem jego widzenia. Przeprowadzona rekonstrukcja dała podstawy do wnioskowania, w opisanej sytuacji, jeżeli w samochodzie obwinionego był włączony lewy kierunkowskaz – nie można wykluczyć, że to obwiniony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Brak było podstaw, aby kwestionować powyższą opinię, zarówno co do przyjętych przez biegłego metod badawczych, sposobu ich realizacji jak i wywiedzionych wniosków. Ustalenia faktyczne w sprawie zostały oparte między innymi na tejże opinii. Z pisemnych motywów wyroku wynika, że w ślad za biegłym sąd I instancji przyjął prędkość samochodu V. na 70 km/h (k. 148). Podnoszona w apelacji kwestia ewentualnych rozliczeń między uczestnikami kolizji nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Dodać trzeba, że Sąd Rejonowy trafnie ocenił kwestię postanowienia Sądu Rejonowego we Włoszczowie w sprawie II Ko 625/12 o uchyleniu mandatu karnego nałożonego na M. Ś. powołując się na treść przepisu art. 8 § 1 k.p.k.. Sąd Okręgowy w całości podziela te rozważania i nie ma potrzeby powtórnego przytaczania ich w tym miejscu.

Apelacja nie wykazała, aby ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy były sprzeczne z wynikami postępowania dowodowego.

Przeprowadzona przez sąd I instancji ocena dowodów jest zgodna z wymogami art. 7 k.p.k., a jej wynikiem są prawidłowe wnioski Sądu co do odtworzenia przebiegu przedmiotowej kolizji i oceny prawnej zachowania obwinionego.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach postępowania za II instancję orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w.. W ich skład wchodzi: ryczałt za doręczanie pism – 50 złotych oraz opłata w wysokości 60 złotych ustalona na podstawie art. 13 ust 2 w zw. z art. 21 ustawy z 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku, nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami).

SSO Bogna Kuczyńska

A.W